

תצוגת בגדי הספארי של "איב דה מרדיקס" בתחרות "מלכת המים 1986"

לאחר התצוגה, אזל הדגם ברשת חנויות "איב דה מרדיקס". מתפרות הרשת נכנסו להילוך גבוה כדי לספק את הדרישה.

עלולה להעביר את המחלה. חיילת ממקרת את עגלת ההגשה. החיילים הצטוו בפקודת-מטכ"ל לשהות בחפי ציבה עד ליום הריבועי. יפתחו כלף: "ביום שבת החברה אמר ר' לי שאני לא צריך לחזור לבסיס. הלוואי שהייתי חוזר, ושלל היה מתי רחש אסון כזה. אני הייתי חבר של עופר לוי. שיחקנו ביחד כדורגל בקבוצה של חפציבה."

מי טמון בכל ארון

אחרי הארוחה ממחרים להחליף את ביגדיהם בבית-האמא. בצעדים כבדים מטפסים אל הגלבו, אל בית-ההעם. שם, על מידשאה מטופחת, מונחים הארונות. תישעה ילדים ובוגר אחד. מי שהכירו אותם בחייהם יורעים מי טמון בכל ארון. מתי נולד, מתי צמחה השן הראשונה, מתי למד ללכת, מה אהב ומה שנא. והם מביטים בארונות השחורים ושותקים. רק ילדים אחדים נוכים. ואחת, סגולת-חולצה ושחורת-מינססיים, מיר בבת בקול רם. המבוגרים שותקים: גוע עצור, מאופק, שלמד להפנים כאב ושימחה, להתגבר, להחריש. בדממה מתקדמים אלפי אכלים אל בית-הקברות המשותף לחפציבה ול- בית-אלפא. בין הברושים, האורנים ואבק הצעירים, טמון לקיברה של היל- דה רקפת שמתה במרס 1961, בהיותה בת שנה ושבעים, נקברים העשרה.

- **אסא אריאל**, בן 15, חובב כדורגל.
- **נועם ניצן**, בן 15, חובב כדורגל.
- **דודן בן-דעת**, בן 15, חובב כדורגל וצילום.
- **עופר לוי**, בן 16, חובב ספורט וזימרה.
- **צח סלום**, בן 16, כדורסלן נלהב.
- **יוחאי סטורסקי**, בן 16, משוגע למכוניות.
- **ראומה בן-דרור**, בת 17, חובבת-צילום.
- **אביב רוזן**, בן 17, מוסיקאי.
- **אביטל לסלר**, בת 17, אוהבת מוסיקה.
- **איתן גלבווע**, בן 35, אוהב ילדים.

אין נסיון

על-ידי בקשת חלק מההורים נערך טקס קבורה דתי. אבא של עופר לוי מספיד את בנו. "היית חברי הטוב, ועליך שנינו היינו גאים. כל- כך רצינו שיוולד לנו בן בכור, כדי שנוכל לקרוא לו עופר. וכמה אני שמח ששבוע לפני שנהרגת הספקנו לצאת לנופש ביחד, רק שנינו." הוא חוזר אל חלקת-הקבר ומתעלף.

בכתאחת מורדות עשר גופות אל הקברים. אבא של ראומה נשענת על בנה הבכור ולוחשת: כמה כסאח היה תמיד. אין היא זהה ממקומה, כמו נרבתק לארמה, לאבק, לברוש, לבנה החי, לכל מה שקיים ונושם.

בדרך חזרה אומר החבר יעקב: "כבר שלושה ימים שלא אכלתי. אני רעב. כולנו מישפחה אחת. כולנו גידלנו את הילדים ביחד."

בלילה הראשון התכנסנו על הדשא. כלילה השני לא יכולנו לעזוב את המישפחה. הלכנו לבקר אותם שוב ושוב."

בלילה השלישי שאחרי התאונה מתכבדלים החברים בנתיבה. חדר האוכל ריק. יריעות-הבד השחורות מוטלות בפתח חדרהמוכירות. יעקב: "איך נתגבר, ומתי מה יקרה הלאה? אני לא יודע. אין לנו נסיון בדברים כאלה."

(המשך מעמוד 9)

בני השיכבה הבוגרת, שראו את התאונה ואיכרו את חבריהם, מכונסים בחדריהם, משוחחים עם פסיכולוגים, עם עצמם ובניהם. בחדרי המזכירות מהומה. המרכז, איתן נרל, אוסף עשרות מיברקי השתתפות בצער.

בתחילה חשבו להעמיס את הארונות על משאית אחת. אחר-כך החלטנו שזה יהיה גס מדי, כמו סחורה בשוק. הארונות יגיעו לבית-הקברות בטנדרים נפרדים. הוא אומר בקול צרוב-סיגריה, ומבקש ממזכירת המר- עצה האיוורית שתשלח צלם.

"אני רוצה צילומים של שיירת ההלוויה, מהרגע שהיא עוזבת את בית- החולים ועד שהיא מגיעה לבית- הקברות. זו תהיה מוכרת חשובה לא רק כשבילנו, אלא כשביל כל ישובי העמק."

בחוז, על המירפסת העוטפת את חדרי המזכירות, גוררת החברה שולה ריבועי-כר שחורים, שיכסו את האר- נות ואת הכנים.

לכל קיבוץ יש שולה משלו, שברגעים הכי קשים מגלה יעילות פנטאסטית. שולה של חפציבה היא אשה קצרת-שער, לבושה בשימלה מנוקדת. בתנועות יעילות היא מודדת יריעות שחורות, מסמנת את המידות הנכונות. וכמה נחבר את הבר לארון? בסיכות רגילות או בסיכות-שרק? היא שואלת בקול מעשי, נטול-דגש.

שיבעה

לכל ארון

לא רחוק משם, במסגריה, עוב- דים שני שכירים מבית-שאן. הבוס עסוק בהכנות להלוויה, הם אומרים.

מחסן-הבגדים נטוש. הברכה ריקה. איתן נרל: "השתדלנו שזה יהיה יום- עבודה רגיל, ולוא רק כדי שהחברים לא יישארו בבתיים. אבל ממילא אין זה יום עבודה שיגרתי, ששהי רוב החברים עסוקים בהכנות."

מייד כשנודעו מימרי האסון, הוצמד אל כל מישפחה נפגעת חבר-משק, שדאג למלאי של קפה ולמחיסמים. הביא כיסאות-עץ מתקפלים וכמה שולחנות.

מאוחר יותר התלוו אל כל ארון שיבעה חברים: שישה נושא-ארון ונהג אחד. עשרים חברים היו עסוקים באירגון ההלוויה. סך הכל: מאה חברים, שאינם רשומים בסידור-העבודה הר- גיל.

קיבוץ חפציבה — "חפצי", בפי חבריו, נוסד בשנת 1922 על-ידי חברי תנועת "תכלת-לבן" מגרמניה ומצ' כוסלובקיה. מקור השם מן הפסוק בישעיהו: "כי לך ייקרא חפצי בה". היום יש בו 350 חברים מבוגרים, 150 ילדים, פלחה, שלחין, רפת, לול, מטעים, מידגה, פרדס ושלושה מיפעלים. הקיבוץ שייך לתק"ם. בעבר לקיבוץ המאוחד.

מחלת

עכברת

יום הראשון בצהריים. ארבע שעות לפני ההלוויה. חום כבר רוכץ על העמק. ככלא-שאטה, הסמוך ל- חפציבה, שלושה אסירים מקשטים את החומה החיצונית. סוהר כחוש נוהה אל הכביש משועמם. וכי מי ירצה לברוח ביום חם כליכך?

רחובות בית-שאן מרוקנים. ארבעה מיסעונים בכיכר המקומיים ממתינים לסועדים מיקריים. בטח שאבאו להלוויה. אומר אלברט, ממיסערת הניצחון. "אני גידלתי אותם. אצלי הם מבלים, כשנמאס להם מהקיבוץ." בחפציבה מסייע החום להמסת הרגשות. מבט חטוף אינו מגלה דבר. כמו בכל יום, ממחרים החברים לחדר האוכל, ארוחת-הצהריים שיגרתי: סלטים, תפוחי-אדמה, שניצלים מטר גנים. אחרי הארוחה נחים בצל האורנים ומקפידים להתרחק מהרפת: מחלת העכברת פגעה בפרות. קירבת-יתר

יום לילה נקי עם קרח שלו של קוואנטרו

Day Night Iced Neat His Hers Cointreau

חיבואן: י.ד. עסקים, טל. 03-826167, 03-830784

אל תתגרשו ללא הסכמה

"הלב" - עמותה לגירושין בהסכמה טיפול על-ידי אנשי מקצוע מיומנים עד קבלת הגט! מחירים נוחים "הלב", תחילה של ימים חדשים, 19.30-16.00 שו"ל 117, ים 02-422153

סקס ועסקים

ללא שותפים סמויים

- ★ אנו מספקים:
- ★ מבשרים למניעת ציתותים
- ★ בטלפון
- ★ שרות לגילוי מיקרופונים
- ★ מרשתלים
- ★ מגלי מתכות
- ★ מזכירות אדמיניסטרטיביות

רדיו דוקטור בע"מ

שלום עליכם 18, ת"א, טל' 286444

שולה

הדבקת ציפורניים - 20 ש"ח באיכות מעולה על ידי מומחים

היחיד בארץ

מכירת ציפורניים בסיטונות

תל-אביב, רחוב המלך ג'ורג' 89

טל. 03-295318

03-284919